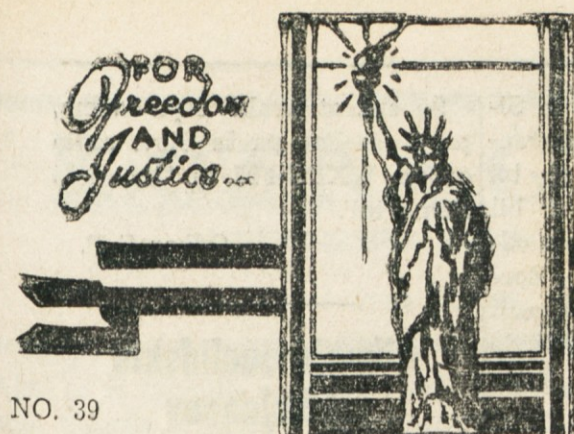

Izrael se pripravlja na dolg boj z Arabci

Izraelci spoznavajo, da ne morejo računati na kak bližnji sporazum z arabskimi sosedji, zato se pripravljajo na dolgo vojno stanje.

TEL AVIV, Izr. — Odkar je lani maja začel Egipt "vojno izčrpavanja" proti Izraelu, spoznavajo Izraelci, da bo boj z arabskimi sosedji dolga. V tem spoznanju so se začeli na to pripravljati v vseh smereh in na vse načine. Večina Izraela se zaveda, da nima nobene prave izbire, treba se je pripraviti na dolga vojna, če hočejo preživeti in rešiti svojo svobodo.

Novi, višji davki so bili sprejeti kot nujnost v zvezi s povečanimi izdatki za narodno obrambo. Izraelci so ustanovili vrsto novih polvojaških naselij in pripravljajo ustanavljanje novih. Sedaj obstoje tri taka naselja na področju severnega Sinaja, 11 na Golanskem višavju, ki so ga Izraelci vzeli Siriji, 5 na zahodnem bregu reke Jordan, ki je zasedeni del Jordanije.

Gradijo nova in večja zaklonišča za vojaške posadke vzdolž meja in črt premirja. Da bi bili branilci čim bolj varni in bi lahko brez posebne skrbi vršili svoje posle.

Na vprašanje, kako dolgo bodo vztrajali v boju, odgovarjajo Izraelci: Kakor dolgo bo potrebno... Dokler se Arabci ne bodo odločili, da bolj ljubijo svoje otroke, kot nas sovražijo... To bo morda trajalo en cel rod ali še dalj. Število človeških žrtev deni manjše od števila smrtnih nesreč v cestnem prometu. To lahko vzdržimo!

Izraelci odkrili mesto pod zidovi Jeruzalema

JERUZALEM, Izr. — Izraelci arheologom se je posrečilo odkriti hodnike, dvorane in skladišča pod ostanki zidov starega Jeruzalema, ki so ga uničili Rimljani leta 70 po Kristusu. Hodniki so dolgi ponekod celo miljo in več ter vodijo do starih mestnih vrat.

Izraelci jeruzalemsko podzemlje skrbno preiskujejo in čistijo. Kdo ve, kaj se še vse lahko tam skriva. Kasneje bo to brez dvoma nova zanimivost starodavnega mesta. Skrbno odkopavajo tudi ostanke zidov templja. Bližajo se Kiponus vratom v "najsvetejše" templja, kamor je smel le nekajkrat na leto visoki duhovnik judovskega ljudstva.

Ameriški veterani za podpiranje Izraela

TEL AVIV, Izr. — Narodni poveljnik American Legion G. Milton Patrick iz Oklahome je izjavil, da bo po povratku domov v ZDA pozval predsednika Nixona, naj nadaljuje s podpiranjem Izraela in naj ga še dalje oskrbuje s potrebnim orožjem.

Vremenski prerok pravi:

Oblačno, hladnejše z možnostjo naletavanja snega. Najvišja temperatura okoli 35.

Novi grobovi

Frank Jakomin
Včeraj je umrl 52 let stari Frank Jakomin, brat Albina in Vere Forgac, sin pok. Franka in pok. Mary. Pogreb bo v petek ob 9.15 iz Železovega pogrebnega zavoda na E. 152 St., v cerkev sv. Kristine ob 10., nato na Kalvarijo. Truplo pokojnika bo položeno na mrtvaški oder danes ob 7. zvečer.

Joseph Skedel
Včeraj zjutraj je umrl pri delu v Eaton Axle 50 let stari Joseph Skedel s 26135 Benton Avenue, mož Josephine, roj. Ule, oče Charlesa, Kennetha, Raymonda in Marilyna, stari oče De Anna, brat Henryja in Dorothy Cecelie. Pokojnik je bil Kolumbov vitez 4. stopnje (Moses Cleveland General Assembly), član Northeast Councila in ADZ št. 8. Pogreb bo v petek iz Železovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. ob 8.15, v cerkev sv. Kristine ob 9., nato na All Souls pokopališče. Družina priporoča namesto cvetja darove v dobre namene.

Prirodni plin tekmecc bencinu pri avtomobilih

NORTH CANTON, O. — The East Ohio Gas Co. preskuša že od lanskega avgusta rabo prirodnega plina za pogon avtomobilskih motorjev. Tovarna trdi, da so se prvi poskusi obnesli. Raba prirodnega plina ne bo le cenejša od rabe bencina, ne bo tudi tako onesnažila zraka pri izpuhu.

To bo glavna prednost novega goriva, trdijo strokovnjaki v tovarni. Poskusi bodo pa trajali še dolgo, kajti neresenih je še cela vrsta vprašanj v zvezi s prehodom od bencina na prirodnim plin.

Plaz podrl vojašnico

RECKINGEN, Sv. — Silni snežni plaz je pridrvel s tako silo z gora, da je odnesel s seboj zidano vojašnico polno vojakov na robu te vasi včeraj ob zori. Pod seboj je pokopal 50 oseb. Iz plazu so rešili 19 živih, za preostale pogrešane pa je komaj kaj upanja, da bi bili kateri še pri življenju.

Neznosno stanje v negovališčih za stare

Kong. D. A. Pryor, ki je položaj v njih osebno pregledal, je v poročilu Kongresu predložil celotno kongresno proučitev položaja enemu samemu odboru.

WASHINGTON, D.C. — Kongresnik David A. Pryor iz Arkansasa je na svojo roko preiskoval življenje in razmere v domovih za stare v državah Maryland in Virginia. Sel je enostavno v tak dom in se ponudil za pomoč. Nikjer ga niso spoznali in ga brez ovire sprejeli.

Tako je stregel starčkom in stankam, jih negoval in pisal za njega pisma njihovim dragim. Na ta način je osebno ugotovil razmere v 12 takih domovih. Dejal je, da sta od vseh le dva taka, kamor bi bil pripravljen poslati svojo mater, če bi bilo to kdaj potrebno. Pripomnil je, da bi si to ne mogel privoščiti niti pri svoji kongresni plači \$42,500 na leto. Oskrba v teh dveh domovih namreč stane \$800 na mesec.

Skupno je v ZDA okoli 20,000 negovališč za stare, razmere v njih so prav različne, tako tudi cene oskrbe. Najvišja je \$800, gre pa vse do \$150 na mesec. Toda v teh zadnjih so razmere nemogoče. Na 80 starčkov in stank pride komaj en strežnik.

Kong. D. A. Pryor je dejal, da nadzira delovanje teh domov kakšnega pol ducata zveznih agencij in prav toliko kongresnih odborov, toda nihče nima nima jimi pregleda in tako dejansko ni nič narejenega za izboljšanje razmer. Predložil je en sam kongresni odbor, ki naj bi to vprašanje temeljito proučil in poskrbel, da ne bodo ubogih starčkov in stank izrabljali, kot jih sedaj v prenekaterih izmed "negovališč".

Pokažite "AMERIŠKO DOMOVINO" prijateljem in znancem; povejte jim, da jo pošiljamo brezplačno na ogled.

Na letališču Londona bojkot arabskih letal

LONDON, Vel. Brit. — Moštva, ki oskrbujejo letala na letališču Heathrow, so odpovedala postrežbo vsem letalom arabskih letalskih družb in delno tudi letalom izraelske letalske družbe El Al. "Mi smo se odločili zato iz strahu pred nezadostno varnostjo," je izjavil zastopnik postrežnega osebja na letališču. Ni povedal, kako dolgo bo bojkot v veljavi.

Dokler bojkot traja, letala arabskih družb ne morejo s tal, ker so v vsem odvisna od britanske oskrbe. Britanska moštva letala polnijo z gorivom in oljem, pregledujejo in vzdržujejo motorje in vse druge naprave v letalih, pa jim dovažajo tudi hrano, pijačo in vse, kar je potrebno za potnike in moštvo med poleti.

Izraelska letalska družba ima na tem letališču lastna moštva, britanska pomagajo le pri vžigu motorjev. Po vsem sodeč bodo Izraelci sposobni spraviti svoja letala v zrak in poskrbeti za reden promet.

Od arabskih letalskih družb so prizadete Royal Jordanian, Syrian Arab, Sudan Airways, Saudi Arabian Airways, Kuwait Airways, Iraqi Airways, Middle East Airways in United Arab Airways. Letalsko osebje BOAC na letališču se je odločilo za bojkotiranje arabskih letal zaradi uničenja švicarskega letala preteklo soboto.

V Latinski Ameriki so že začeli izvajati strog nadzor na letališčih

BUENOS AIRES, Arg. — Na večini letališč v Latinski Ameriki je policija že uvedla izredno strog nadzor potnikov in njihove prtljage. Preiskovanje je tako strogo, da povzroča zamude v letalskem prometu.

Letalske družbe se nad postopkom ne pritožujejo, pomagajo varnostnim organom, kjer le morejo. Do napetih odnosov na letališčih od sedaj še ni prišlo, tudi preiskave niso odkrile nič nevarnega.

SENAT NE KAŽE NOBENE VOLJE ZA KREPITEV ABM

Včeraj je obrambni tajnik M. R. Laird predložil Kongresu okrepitev in razširitev protiraketne obrambe. V Senatu, ki se je lani dolgo upiral odobritvi prvega dela te obrambe, so se takoj oglasili proti pripravi za izgradnjo drugega dela.

WASHINGTON, D.C. — Oskolna kolonija Njasa v osrednjem delu Vzhodno-afriškega jezera je včeraj predložil v imenu vlave v črni Afriki, kjer je oblast Kongresu postavitev obrambnega sistema Safeguard proti medcelinskim raketam še za rakete Minuteman v Missouriju na Whiteman letalskem oporišču. Predvidel je razširitev obrambe kasneje še na 5 drugih raketnih oporišč po raznih delih ZDA, pa tudi glavnega mesta dežele Washingtona. Dejal je, da bi to, kar je sedaj predložil, stalo 1.5 milijona dolarjev. To je po njegovem najmanj, kar moramo storiti in toliko tudi zmoremo.

Celotna izgradnja drugega dela obrambe bi stala najmanj 12 milijonov 1.6 milijona več, kot so računali lani.

Senat se je lani hudo upiral postavljanju Safeguard sistema, pa ga končno odobrili z enim samim glasom večine. Letos izgleda položaj v tem pogledu še slabši. Dva senatorja, ki sta protiraketno obrambo najbolj vztrajno in odločno zagovarjala, sen. Henry M. Jackson iz Washingtona in sen. John O. Pastore z Rhode Islanda, sta tokrat proti vladnemu predlogu.

Sen. H. M. Jackson priznava potrebo okrepitve obrambe proti Sovjetski zvezi, ne vidi pa potrebe po graditvi obrambe proti Kitajski, kot jo je obrambni tajnik M. R. Laird tudi predložil. Za tako obrambo imajo ZDA po sodbi senatorja še čas. Sen. J. O. Pastore je proti obema deloma predloga. Po njegovem naj ZDA zgrade in izpopolnijo raketno obrambo na odobrenih dveh oporiščih, kasneje bodo to lahko razširili na druga oporišča, če bo to res potrebno.

V Malavi bodo volili

BLANTYRE, Mal. — Republika Malavi je nekdanja britan-

Iz Clevelanda in okolice

Popravek in opravičilo— V včerajšnji zahvali za ranjkega Johna Hrovata je bila neljuba pomota. Pokojnik je umrl dne 24. januarja 1970, pokopan pa je bil dne 27. januarja 1970. Prizadete prosimo, da nam napako oprostite.

Asesment— Danes je 25., ko društva običajno pobirajo asesment.

Zadušnica— Jutri ob sedmih zvečer bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Vinka Vovka na 30. dan njegove smrti.

Ostane do jeseni— Rev. Jerko Gržinič, misijonar iz Ekvadorja, je prišel pretekli teden zopet v Cleveland. Ostal bo kot gost v župnišču pri Sv. Vidu do prihodnjega septembra.

Asesment— Tajnica Društva Kristusa Kralja št. 226 KSKJ bo pobirala danes od 5.30 do 8. zvečer asesment v šoli sv. Vida.

Pogorišče raziskujejo— Včeraj zjutraj je prišlo do požara in eksplozije v tovarni Mobil Chemical Co. na Bessemer Ave. Pet delavcev pogrešajo in sodijo, da so našli smrt pri eksploziji.

Glenn se čudi—

Včeraj je bil v mestu John H. Glenn Jr., ameriški astronaut, ki je kot prvi poletel okoli Zemlje. V mesto je prišel kot demokratski kandidat za zveznega senatorja Ohia pri primarnih volitvah v letošnjem maju. Glenn je bil nekam iznenaden, ko je slišal, da bo okrajna organizacija demokratske stranke predvidoma pri primarnih volitvah podprla proti njemu kandidata Metzenbauma. Dosedanje ugotovitve povpraševalcev javnega mnenja pravijo, da bo Glenn zmagal pri primarnih volitvah v maju, da bo pa imel težave z republikanskim nasprotnikom v novemburu.

Young za Stanton— Okrajna organizacija demokratske stranke je podprla pri primarnih volitvah v 20. kongresnem volivnem okraju M. A. Feighana. Sen. S. Young se je oglašil proti temu in izjavil, da bo podpiral Feighanovega tekmece predsednika mestnega sveta J. Stanton.

Gvajana republika

GEORGETOWN, Gv. — Britanska kolonija Gvajana v Južni Ameriki je postala 26. maja 1966 neodvisna država v okviru britanske Skupnosti narodov. Obsega 83,000 kv. milj površine in ima okoli 665,000 prebivalcev, delno črnecv delno Indijancev. Prva leta je silila pod vladjo Jagana močno na levo, pa se umirila, ko je prišel na vladno Burnham. Ta je pri volitvah decembra 1968 zmagal s sorazmerno lepo večino.

Preteklo nedeljo je Gvajana pretrgala svoje zveze z angleško krono in se oklicala za republiko. Namesto guvernerja, ki je zastopal kraljico Elizabeto, bo izvoljen predsednik republike.

Glavni čas prodaje

CHICAGO, Ill. — V naši deželi imamo statistike vseh vrst, tako so dognali tudi, da se prodaja največje količine v delavnikih od 4. do 7. ure popoldne, ob nedeljah pa v zadnjih predpoldanskih urah.

Pot od piratov do teroristov v letalskem prometu bila kratka

CLEVELAND, O. — Niso še daleč za nami dnevi, ko so zračni piratje začasno ugrabili prvo potniško letalo in ga prisilili, da spremeni smer svojega poleta. Človeških žrtev takrat ni bilo, zato smo na vse po opravljenih razočaranjih in besednih prototih hitro pozabili. Pojavili so se seveda že takrat predlogi, da je pojave takega piratstva treba takoj temeljito zatreti, kar se da doseči le z mednarodnimi dogovori. Pa iz vsega ni bilo nič.

Mednarodne letalske družbe niso bile za to, ker so vedele, da bo vsako preganjanje piratov zahtevalo nekaj žrtev tudi z njihove strani, posebno na polju svobode gibanja v zraku. Ker niso te pobude podpirale, je vsaka akcija hitro izginila v arhivih zunanjih ministrstev.

Pesimisti niso utihnili, napovedali so še hujše posledice. Njihove prerokbe so se hitro uresničile. Začetek je bil seveda zelo ponižen: atentati na potniška letala na letališčih. Ko so teroristi videli, da

se jim pri tem ni treba bati za glave, so postali predrzni. Iz golega sovraštva do sovražnika, ki mu drugače ne morejo do živga, so začeli organizirati atentate na potniška letala v zraku. Pri tem se ne oziirajo, ali s tem ubijajo le svoje nasprotnike ali pa tudi — večinoma v prvi vrsti — nedolžne potnike, ki terorističnih organizacij še po imenu ne poznajo.

Tako smo bili zadnje čase priča letalskim atentatom, ki vsaj delajo videz, da so delo neke obsežnejše arabske organizacije, ki ima očiten namen onemogočiti letalski promet z Izraelom, pa tudi na izraelskem nebu. Namen atentatov je morda dvojen: odvneti potnike, da bi se posluževali izraelskih letal, druge potnike pa odvneti od potovanja z Izrael na ne-izraelskih letalih.

Ker v zraku ne poznamo nobenih državnih mej, kršijo gornji cilji arabskih teroristov vsa pisana in nepisana pravila mednarodnega letalskega prometa. Ker je bila pri

zadnjih atentatih najbolj prizadeta Švica, je takoj začela misliti na obrambo. Najprvo je vpeljala strog nadzor nad arabskimi potniki v Švici. Bodo morali dobiti dovoljenje za vsako potovanje s švicarskih letališč. Obenem je predlagala vsem državam, naj se takoj sporazumejo na mednarodno konvencijo v zaščito letalskega prometa. Sredstev za zaščito ne bo manjkalo. Tak mednarodni sporazum na primer lahko proglasi letalski bojkot vsake arabske države, ki ne kroti svojih "zračnih teroristov". Lahko organizira mednarodno letalsko policijo, ki bi bila pristojna tudi za arabska letališča. Arabske države, ki se ne bi hotele priključiti taki mednarodni konvenciji, bi morale računati z možnostjo, da bodo brisane iz mednarodnega letalskega prometa.

Tehnično-administrativnih sredstev za boj proti zračnim teroristom torej ne manjka. Vprašanje pa je, ali bi vse države pristale na tako konvencijo. Mislimo, da bi se marsi-

katera ognila konvenciji in vztrajala na svojem stališču, dokler bi je katastrofe terorističnih atentatov ne spravile k pameti.

Vsi pomisleki ne odtehtajo potrebe po konvenciji. Brez nje bo mednarodni letalski promet zastoj čaka na nekdanjo varnost.

Priznati moramo, da sestavljanje mednarodnega dogovora ne bi bila lahka zadeva. Pomislimo samo, kako težaven bi bil na primer sporazum, ki bi odredil kazenski postopek proti zračnim teroristom in kazni proti njim. Pogajanja bi se vlekle v nedogled, kar je sedaj potrebno, je hitra mednarodna akcija, ne stopanje na mesto. Bojimo se, da bo treba doživeti še nekaj večjih katastrof v letalskem prometu, predno bo svet dozorel za potrebo po taki konvenciji. Do takrat bo vsakdo moral paziti, kje, kdaj in kako se vozi po zraku. Tudi na to se bomo morali navaditi, ako države ne bodo vršile obvez, ki jih nalagajo zločini zračnih teroristov.

6117 St. Clair Avenue — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

- Združene države:
 1 \$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece
 2 Kanado in dežele izven Združenih držav:
 3 \$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece
 Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

- United States:
 \$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months
 Canada and Foreign Countries:
 \$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months
 Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

No. 39 Weds., Feb. 25, 1970

ZDA in Evropa

ZDA meje na dva oceana, Atlantskega in Tihega. Njihova zunanja politika je zmeraj to vpoštevala, čeprav tega ni nikoli poudarjala. Zato je svet njeno zunanjo politiko tako težko razumel, tudi v naših časih, ko je njegova usoda močno odvisna od ZDA.

Ozir na dva kontinenta se je posebno jasno pokazal takrat, ko je dežela bila potegnjena v viro druge svetovne vojne. Že prvi dan njenega vojskovanja se je znova pojavilo vprašanje, kateri fronti dati prednost, na Atlantskem ali na Tiheem oceanu. Problem je bil star, toda v praksi se še ni pojavil. Položaj je leta 1941 zahteval hitro odločitev: Ali najprvo premagati Hitlerja ali japonskega cesarja. Edini Churchill je takrat naglo uvidel ameriški precep in zastavil vse svoje sile, da je Roosevelt vsaj paritetno obravnaval obe fronti. ZDA naj ne zanemarijo nobene od obeh, toda več pozornosti naj posvetijo Evropi.

Kdor gleda na Ameriko skozi evropska očala, se mu bo vse to zdelo čudno. Pa je le videz tak. Govori namreč dosti razlogov, da smatra Amerika Tihi ocean ravno tako za "svoje morje" kot Atlantski. Na vzhodu od nje leži Evropa, majhen razbit kontinent, po prirodi zahodni privesek Azije in obenem severno od Afrike, brez prirodnih bogatov, gospodarsko odvisen od tujine, akoravno svojo odvisnost skriva za kapital in tehnično kulturo. Kot se je pokazalo po drugi svetovni vojni, je v politiki odigral svojo vlogo.

Azija je ogromen kontinent z nedognanimi prirodnimi zakladi, z državami, ki so po prebivalstvu posamič večje od vse Evrope, s tisočletno, pa tudi zaostalo kulturo. S katerekoli strani torej opredeljujemo pomen Azije za Ameriko, zmeraj se pokaže, da ima pomen Azije bodočnost, Evrope pa ne. Vse to spada med vzroke, zakaj obstoja na primer v ZDA že desetletja "kitajska lobby", ni pa nikjer na primer angleške ali ruske itd. V ameriških očeh je torej Azija kontinent bodočnosti, Evropa pa kontinent preteklosti.

ZDA so velesila in obenem velik narod. Kot vsi veliki narodi, merijo tujino po sebi. V Aziji najdejo vsaj par držav, godnih za primerjanje, v Evropi pa nobene, ako odmislimo Sovjetsko zvezo, ki pa ni čisto evropska država. Tako ima Amerika prirodno spoštovanje le do Azije, ne pa do Evrope. V njenih očeh igrajo vlogo le države s preko 100 milijoni prebivalcev, take so pa v Aziji, v Evropi ni nobene.

Pa vendar se je Amerika spustila dvakrat v boj z evropskim kontinentom. Obrat se je bala za svojo moč na Atlantskem oceanu. Iz čisto politično-propagandnih razlogov je tej zaskrbljenosti dodala še par nagibov, ki so bili prijetni za evropska ušesa. Ker je njen glavni sovražnik v Evropi bila kontinentalna država (Nemčija), so ameriške oborožene sile morale iti preko zahodno-evropske obale na suho in tam drobiti sovražnika. To se je pokazalo tudi proti koncu zadnje vojne: Amerika je hotela uničiti nacizem, ne pa reorganizirati Evropo v evropsko politično enoto. Kakor hitro je bilo vojne konec, bi bila naša dežela rada takoj šla nazaj preko evropske obale domov, pa ji trmoglavost sovjetske zunanje politike tega ni dovoljevala. Ni pa mirovala, počasi, toda dosledno se je skušala osvoboditi obvez do Evrope. Ta težnja prevladuje še sedaj v naši zunanji politiki, njen vidni zagovornik je na primer senator Mansfield.

Zdi se, da se ta doba bliža počasi svojemu koncu. Amerika išče sporazum s Sovjetsko zvezo, ta je pa sedaj iz strahu pred Kitajsko načelno pripravljena na več sodelovanja z Ameriko. Obe državi želita urediti na nek način svoje interese zunaj Evrope, v Evropi pa stremeti za ciljem: ustvariti v Evropi od severa do juga pas nevtrálnih držav, ki se ne bi naslanjal na Moskvo ne na Washington. Glavno vlogo igra pri tem Nemčija. Ta je še zmeraj problem za sebe. Moskva se boji nemškega naroda, zato noče, da bi postal vodnik nevtrálne Evrope. Ameriki bi pa to bilo kar prav.

Dokler se Moskva in Washington na nek način ne sporazumeta v tem kočljivem vprašanju, ne bo ne nevtrálne Evrope ne miru v Evropi. Pogajanja, ki jih bo dosti, bodo dosegla začasno zmanjšanje nevarnosti nove vojne, ne pa kaj več. Amerika je postala skromna, ve, da se ne da vse takoj doseči, zato se bo zadovoljevala s postopnimi sporazumi, da bi vsaj po tej poti odprala nevarnost nove evropske vojne. Že prihodnjih 10 let bo pokazalo, ali bo iz teh načrtov nastalo kaj praktičnega.

Med tem bo Amerika skušala dopovedati Evropi in svetu, da tudi v Evropi nima načelno drugih ciljev v mednarodni politiki kot drugod na svetu, na primer v Vietnamu: mir in nevtrálnost spornega ozemlja. To bo skušala dokazati s tem, da bo čim hitreje mogoče premikala svoje

oborožene sile iz evropske notranjosti na evropsko obalo, od tam pa domov.

Iz tega sledi le en sklep: Amerika ni prav nič zainteresirana, da bi se spreminjale sedanje državne meje v Evropi in s tem tudi ne na razpadanju obsoječih državnih tvorb. Vsaka taka sprememba bi pomenila nevarnost za mir, tega pa ZDA nočejo. V prevelik optimizem so zaplavali vsi tisti, ki pričakujejo, da bi ZDA pozdravljale nove države v Evropi. Seveda se ZDA ne bodo borile proti njim, toda gledale bodo nanje z nezaupanjem, dokler se ne prepričajo, da v njih ne tiči klica za nove vojne. Vse tiste ideje o samoodločbi narodov, državnosti itd. pa trenutno ameriške diplomacije ne zanimajo. Ne vidimo prav nobenega znaka ali dokaza, da bi bil ta pogled odmaknjen od stvarnosti.

I. A.

Mnenja in vesti

iz Železnega okrožja

Piše Andrejček

Duluth, Minn. — Zadnjič sem omenjal, da pri nas v Minnesoti navadno zima hudo grize. V letošnji sezoni je bila še posebno hudo. Pripeljala in pripihala je v te naše kraje letos veliko snega. Že pred Božičem ga je razsula tedaj okrog veliko več, kakor bi ga "radi". Potem pa še vedno več in več. Posebno v bližini obrežja okrog Superior jezera, pa tudi okrog Malih jezer ga je padlo dosti. Tolažimo se, da se bo enkrat stara teta Zima že naveličala vsega tega. Če preje ne, ko se bo dovolj "postarala".

A kaj naj govorimo samo o vremenu. Vreme nam prinaša po "predpisih" raznih sezon lepe in vesele dneve, včasih pa grde in kisle. Tako je bilo in tako menda bo. Kaj naj "jamramo" o tem.

* OKROG NAS JE MNOGO DRUGIH PROBLEMOV, ki zahtevajo našo pozornost. Mi pa vsi več ali manj vse prenamo obračamo svoje poglede in zanimanja nanje. Vse prepuščamo nekim našim politikarjem, češ, bodo že uredili vse. Seveda uredijo in še kako, da vse služi tako, kakor je zanje prav.

Pri tem stavku zgoraj sem se spomnil pred nedolгим pogovora na Keewatinu s Kožuharjevo. Nežjo in sodraskim Antonom. Neža jo tožila, da ne ve, kje bo jemala denar za davke, ki so vsako leto višji. Neža in jaz sva "krtačila" naše politikarje glede tega. Anton pa je naju izpod kape pogledal in pristavil svojo pripombo:

"Neža, in tudi ti Andrejček, kaj se čudita temu? Ali ne veste še, da politikarji gledajo najprej za svoje brade? Ali sta že slišala kdaj, da je kak cesar, kralj, šah, predsednik in drugi taki glavarji sebe obdavčili, da bi vedeli, s kako slastjo je uživati vsako leto višje in višje davke. So li kje taki prijazni "bratci" za vzorec in pa okus, takole sami sebe najprej obdavčili, da bi vedeli kak "okus" imajo? Povišani davki? Vesta za kak tak slučaj? Povejta mi ga, da bom vedel, da ne bom za naprej delal krivice takim pticem. Dvomim, da bi bosta postregla s takim odgovorom. Slutim in skodraj lahko rečem, prepričan sem, da pod cesarji, kralji, šahi, posebno pa še pod komunističnimi diktaturami glede takih težav državljanov še kmalu ne smejo. Pri nas v demokraciji Ameriki bi lahko o tem govorili in vpraševali, zakaj tako. Pa smo navadno bolj tihi. Zato pa nas cuka jo, ker vedo, da lahko."

Tako Anton. Deloma ima res kar prav. Davčni sistem ni za vse sloje enako pravičen. Veliki nosijo v mnogih primerih manjšo težo za davke, kakor mali navadni ljudje. Res plačujejo višje vso te davke, toda imajo tudi višje dohodke, od katerih jim v primerih več ostaja, kakor malim. Dovoljuje se jim tudi vse razne odbitke za to in ono, kar služi njim nazaj v njihovih obratih itd. Seveda je treba razumeti, davki niso nikomur priljubljeni. Ampak, da ima človeška družba v državi nekaj red

na vseh raznih poljih življenja, mora zanj sama skrbeti. Vsak, ki more, mora k temu skrbstvu prispevati za vzdrževanje. To vršimo, ko plačujemo davke. V tem oziru imamo vsi dolžnost. Če se pa komu obeša v tem oziru večja dolžnost kot drugim, pa ni prav in pravično. Na mestu je, da tisti, ki so tako prizadeti, imajo pravico do ugovaranja. Vsak naj bi dognal, zakaj plačuje in od kaj plačuje.

Posamezni ugovori seveda niso vpoštevani tako kakor ugovori skupin. To je treba razumeti. Javnost bi morala biti v takih ozirih organizirana. Potem bi bila v pošt evana. Organizirati javnost za take zadeve je seveda svoje vrste težka zadeva. Postrežbo hoče vsak, pomagati, da se taka javna postrežba vzdržuje in njeno delo nadaljuje to je pa bolj malo zanimivo za mnoge, ki pričakujejo vse, kot neko mano iz neba... Zelo na mestu bi pa bilo, da bi obstojala taka organizacija, ki bi pazila in proučevala, zakaj vsake kvatre višji davki? Čemu, zakaj, kaj je vzrok, da davčno žrelo ni nikdar sito? Vzroki bi se gotovo našli. Taki ali taki. Potem bi tudi lahko proučevali, kaka zdravila bi bila na mestu za take "večne bolezni", ki jih povzročajo naprej in naprej neprestana obdavčenja.

O tem bi se dalo govoriti in razpravljati še naprej in naprej. Morda bosta čas in prihodnost prebudila javnost, da samo zabavljati in tožiti o tem, da to ne bo rešilo teh problemov, ki jih vsi čutimo. Treba bo bolj glasnih akcij, da jih bi čula javnost in oni, ki so za to odgovorni.

* JAMSCINE ZA ZAVAROVANINSTVA. — Kar nekam čudno se to sliši. Beseda zavarovalnina že sama izraža neko jamstvo za ono, kar krije in za kar je določena. Da, tako bi moralo biti. Ampak v ameriškem trgovinstvu (bolj jasno pa, če za pišemo "business"-štvu), se marsikaj "jamči in zajamči", ki pa včasih velja tako in tako in se lahko čez kako noč vse položi in objave povedo, da ta in ta tvrdka je šla na "boba", saj veste, kaj to pomeni. Kaj sledi? Vse police izdane za kraj tege ali onega postanejo ničvredne, ali pa le toliko, če od takega poloma kaj ostane takim tvrdkam.

Da se zavaruje tiste, ki so zavarovani in za take zavarovalnine zavarovalniškim tvrdkam premije plačujejo, imajo nekatere države uvedene posebne določbe in pa tako zvane rezervne sklade, katere nadzirajo države. Ta rezervni sklad obstoja iz prispekov, ki jih morajo take tvrdke za vsako zavarovalnino plačati v tak sklad. Iz takih skladov pa potem pomagajo tistim, ki so v takih polomih prizadeti. To je, da se vrne neizrpani del premij takih zavarovalnic, ali upravičenih zahtev onim, ki so take zavarovalnine nabavili od takih tvrdk.

O tem so pred kratkim debatirali v naši državni zakonodajni v St. Paulu. Čisto natančna do-

ločila glede tega še niso prav znana. Pri razpravah so seveda bili ugovori, zakaj je to potrebno? Potrebno pa je. Neka nova določila pa bomo dobili glede tega in to je več kakor prav. Kajti velikokrat se je že zgodilo in se zna še, da ta ali taka tvrdka zapre vrata in ukine poslovanje. Za tiste, ki so v takih slučajih prizadeti, se pa nihče ne zmeni.

* PA SE ENO ALI DVE OKROGLI:

— Pred novomeškim sodiščem so imeli neko sodno razpravo. Zaslisanih je bilo več prič. Med temi tudi neka gospodična. Sodnik jo pokliče, naj stopi preden in priča pošteno. Začne jo izpraševati:

"Koliko se stari, gospodična?"
 Ona: "Nad trideset let."
 Sodnik: "Hm, dovolite, kdaj boste pa štirideset let stari?"
 Ona: "Jutri."

— Nekje blizu Kranja na Gorenjskem je neki navdušeni fant začel pogostoma obiskavati neko lepo Olgo. Njegov znanec je to opazoval in ga nekega dne vprašal: "Prijatelj, ti si pa zdaj vedno za gospodično Olgo. Kaj pa to pomeni?"

"To pomeni, da se hočem z njo poročiti."

"Ej, kaj ti je na misel prišlo?"

"Da bo imela lepo doto."

Čitateljem lep pozdrav, pa še drugi kaj.

Andrejček

"LILIIJA" z "VERIGO" v drugo polovico prvega stoletja

CLEVELAND, O. — Lani 9. decembra je praznovalo clevelandsko Dramatsko društvo "Lilija" svoj zlati jubilej.

Dramatika spada med glavna sredstva, s katerimi si v združbi ohranjamo svoj jezik, svojo kulturo, svojo narodnost. Prav zato so jubileji združbi dramatskih društev, posebno še, če so tako veliki, kot je bil Lilijin, velikega kulturnega in narodno-političnega pomena. Ko si namreč ob njih pregledujemo že prehojeno pot, si obenem dajemo tudi novega delovnega zagona za svojo kulturno dejavnost v prihodnosti.

Collinwoodsko Dramatsko društvo "Lilija" si v nedeljo, 8. sušca t.l., odpira z novo svojo odrsko stvaritvijo vrata v drugo polovico svojega prvostoletnega obstoja. Seglo je po Finžgarju, našem pisatelju, ki je izmed vseh doslej pisal najbolj živ in krepak slovenski ljudski govor; snov za večino svojih umetniških del pa je zajel iz obdobja sloveskega kmečkega življenja. "Lilija" ne sega tokrat prvič po Finžgarju; že velikokrat si ga je izbrala. Finžgar je namreč tisti naš slovenski pisatelj, ki je resnično last vsega našega naroda, ne samo onega v matični Sloveniji, marveč tudi onega dela, ki je ostal v zamejstvu, kakor tudi vseh nas, ki živimo v združbi. Finžgarjevo pisateljsko delo je prav zares najširša lastnina vsega kulturnega slovenstva. Vse živi ob njem. vsem nam je v duhovno pomoč in podporo. To ne velja samo za njegove povesti in romane; to velja v polni meri tudi za njegova odrska dela: Divji lovec. Naša kri, Veriga, Razvalina življenja itd. Vse te igre so šle že nštetokrat preko slovenskih cdrov, onih osrednjih v Ljubljani, Mariboru itd., kakor tudi tistih na podeželju; da, tudi preko vseh naših slovenskih odrov v Clevelandu. In, če Bog da, še pojdejo.

Finžgar je bil vse življenje v živi zvezi zlasti tudi s slovensko stvarjo v Ameriki. Posebna študija bi se dala napisati o tem. Naj se ustavim zato pri njegovih stikih s slovenskim Clevelandom: Odbor za postavitev spo-

menikov Ivanu Cankarju in Simonu Gregorčiču v Jugoslovanskem kulturnem vrtu je bil Finžgarja povabil, da bi bil glavni govornik ob njunem odkritju 26. nov. 1936. — Ivan Zorman, od sedaj še vedno največji slovenski pesnik v tej deželi, je bil povezan s pisateljem Finžgarjem z veliko iskreno prijateljsko vezjo. — Inž. Jože Žele, veliki oboževatelj Finžgarjevega literarnega dela med nami, hrani kot prevajalec romana Pod svobodnim soncem v angleščino vso korespondenco, ki jo je imel s tem v zvezi s pisateljem v Ljubljani. — Končno naj omenim še rajnega profesorja Antona Anžiča, umrlega 27. grudnia 1965 v Wahpetonu, N. Dak., ki je nekoč kot "stric" spadal v "očovo" družino v trnovškem župnišču v Ljubljani. Dokončne notranje Finžgarjeve podoče namreč ne bo mogel podati nihče, dokler ne bo preštudiral vseh pisem, ki so jih bili pisali "oča" (Finžgar) temu svojemu intimnemu sobratu v begunstvo. — Med moje najdražje osebnostne spominke na Finžgarja pa spada med drugim Finžgarjeva v platno vezana dr. Breznikova Slovenska slovnica za srednje šole (1934) z lastnoročnim pisateljevim podpisom, s poškodovanim hrbtom; poškodba je od bombe, ki je padla na Finžgarjevo vilo v Dobrilovi ulici na Mirju v Ljubljani 9. sušca 1945, katero sem dobil od rajnih Rebolovih mater z Addison ceste, ki so prvi čas po zadnji vojski gmotno zelo podpirali pisatelja Finžgarja. — Še in še bi se dalo pisati o pisatelju Finžgarju med nami, med drugim zlasti to, kako globoko spoštuje in ceni naš clevelandski slovenski pisatelj Karel Mauser Finžgarjevo knjižno delo, ki mu je v jeziku kakor delno v kmečki motiviki marsikdo zelo blizu (npr. Finžgarjeva "Sibirija" in Mauserjev "Kaplan Klemen").

"Lilija" je storila zelo razumno, da je stopila na pot v drugo polovico svojega prvega stoletja s Finžgarjem, z "Verigo", z delom, katerega govorica je tako gorenjsko slovensko kmečko krepka in katera vsebuje toliko naše slovenske ljudske kmečke modrosti, pa tudi strast in poštenost, lepoto in trdoto našo. Slovenska clevelandska kulturna skupnost ji bo po tej poti rada sledila in jo podrla.

J. S.

Zahvala Slovenske prislave

CLEVELAND, O. — Upravni odbor Slovenske prislave se najprisernejše zahvaljuje vsem in vsakem posebej, ki je kakorkoli pripomogel k odličnemu uspehu "Prstavke noči". V prvi vrsti zahvala vsem dragim gostom, ki so napolnili dvorano do zadnjega ktička, in prav tako vsem vidnim in nevidnim delavcem, ki so s svojimi žrtvami in brezplačnim delom pripomogli k tako lepo uspelemu družabnemu večeru.

Pevskemu zboru "Korotan" in "Fantom na vasi" še posebna hvala za sodelovanje. Prav priserčno zahvalo izrekamo vsem gozdom in gospodičnam, ki so darovali toliko dobrega domačega peciva ter Jimmy-ju in Loretti Slapnik, ki sta letos ponovno poklonila toliko rdečih nageljnov, da jih je bilo dovolj za vse žene in dekleta.

Kakor preteklo leto so bile tudi letos vstopnice že v predprodaji razprodane. Navdušenje gostov radi izredno hitre postrežbe, nadvse okusne večerje, kratkega, a zato zelo zabavnega in duhovitega programa na odru in prelepih melodij "Veselih Slovencev" je bilo tolikšno, da so prenekateri rezervirali vstopnice že za naslednjo "Prstavsko noč", ki bo 23. januarja 1971. Na svidenje!

Se enkrat hvala lepa vsem, prav posebno pa še Slov. radio oddaji WXEN-FM in "Ameriški Domovini".

Odbor S. P.

Gibanje euclidskih upokojencev

EUCLID, O. — Havajski otoki z glavnim mestom Honolulu so znani po tropičnem podnebnju, eksotični flori in hula-plesalkah. Zato je turizem tam močno razvit in donosen. Tja zahajajo ameriški bogataši, pa tudi poslovniki ljudje z bolj polno mošnjo. Večina hotelov in turističnih privlačnosti je v rokah Američanov, ki gledajo, da te na en ali drug način oskubijo.

Da se bomo čim bolj spoznali s tem "paradižem" v toplem Pacifiškem morju, nam bo Joseph Zele iz prijaznosti po prihodnji seji Kluba slovenskih upokojencev v Euclidu 5. marca predvaljal krasne barvne slike, ki so mojstrsko posnete. Odbor je prepričan, da bodo vsem ugajale. Zato ste vsi člani prijazno vabljeni, da se udeležite te seje in po seji ogledate te zanimive filme.

Prireditve našega kluba 8. februarja v SDD je bila zelo uspešna. Večerje, ki je bila vredna 4 dolarje, ne samo dva, se je udeležilo nad 500 ljudi. Med njimi je bilo več kot tretjino mladine, ki se je kar dobro počutila med starejšimi.

Po večerji sta nastopila Slovanova solista Ray Sterle in Matt Dolenc ter nam skladno in s čustvom zapela narodne "Sem fantič z zelenega Stajerja", "Prišla bo pomlad" in "Lipa zelenela je". Le žal, da je bilo v dvorani preveč šuma in petje ni prišlo do tiste veljave, kot bi moralo. Frank Kokal in Jennie Fatur od Zarje zaradi Poljšakove smrti nista nastopila. Škoda!

Potem je bil cel dirindaj — plesalo je vse, staro in mlado. Kdo pa ne bi plesal na tako počastno godbo, kot je Grabnarjeva! Tam v prizidku, kjer "Bog roko ven moli", se je pa trlo veselih ljudi do pozne ure zvečer. Iz Barbertona so nam upokojenci pisali, da bodo 11. aprila obhajali 10-letnico kluba obvega obstanka. V pismu so nam poslali kar 50 vstopnic po \$2... za večerjo, program in ples, kar je v teh časih, ko se je dolar tako skrčil, da ga moraš iskati s povečevalnim steklom — zelo poceni. Te vstopnice bodo na razpolago na prihodnji seji, 5. marca.

Odbor je trdno prepričan, da bodo vstopnice hitro razprodane, kajti Barbertončani se vedno udeležujejo naših prireditvev in slovenski pregovor pravi, da "rcka roko umije". Medtem bomo pa poizvedeli, koliko stane bus tja in nazaj, ker peš ne mara nihče hoditi.

Frank Cesen

IZ NAŠIH VRST

Euclid, O. — Spoštovano uredništvo! Moja naročnina bo potekla 12. marca 1970. Tukaj vam pošiljam celoletno naročnino in prilagam \$2 v tiskovni sklad.

Ameriško Domovino redno prejemam in jo rad prebiram. Vsem najlepše pozdrave!

John Russ

Imamo dva Konga

V Afriki sta dve republiki Kongo: bivši belgijski Kongo obsega 905,000 kvadratnih milj in ima preko 16 milijonov prebivalcev, glavno mesto Kinšasa (Lepoldville); bivši francoski Kongo pa obsega le 132,000 kvadratnih milj površine in ima le okoli en milijon prebivalcev. Njegovo glavo mesto je Brazzaville.

KRIŽ NA GORI

LJUBEZENSKA ZGODBA

Spisal: Ivan Cankar

Almi so se zasvetile oči kakor nikoli. "Morda se veselite prazgodaj!... Jaz zaupam nanj!"

"Ker si ženska!... Res, ženske so naš najnevarnejši element! Že po naturi so revolucionarke, in vsa njihova nežnost je humbug!... Ali ga pričakuješ? Kdaj se posloviva?"

Alma je pomolčala, guba se je prikazala na njenem čelu.

"Tudi ti se ga bojiš! Kaj ti je storil?"

"Ni ga na svetu človeka, ki mi je storil toliko žalega!... Poslovil se je naposled vendarle prijazno in mi je zapisal tebe v testament!"

Postala je in mu pogledala bistro v oči.

"Vem kaj ti je storil žalega! Zakaj mi še nisi pokazal dekleta, ki ga je ljubil?"

"Včasih, Alma, me ovidejo zelo mehki trenutki. Obšli so me doslej vselej takrat, kadar sem se bil namenil, da ti jo pokazem..."

"Zato, da bi se je ne dotaknil moj pogled..."

"Zato morda..."

Oba sta obmolnila in sta se vračala počasi v vas. Tisti dan se niso stisnile njune roke in se niso približale njune ustnice. Ne da bi mislila še posebej, sta čutila obadva brez bolečine in brez obžalovanja, da sta ob tisti uri dovršila dolgočasno in nepotrebnost komedijo. Poslovila sta se prijazno.

Alma je zavzdihnila težko, ko se je napotila proti pustemu domu... Odprla je okno. Zvezde so se že užigale na mirnem, hladnem nebu, razpetem v neizmernosti; v mrak je tonila vas.

Spomnila se je nanj, ko so mu bila nenadoma usehnili lica in je povesil glavo globoko, tako da so mu padli na čelo gosti kodri. Kakor tedaj bi mu pogladila lase, rekla mu ljubeznivo besedo.

"Kakšne so pač njene oči, da jih je tako ljubil? Kakšne so njene ustnice? Kakšno je njeno ime, ki ga je izgovarjal, kadar mu je bilo težko pri srcu?..."

Velike jasne oči so strmele ob tisti uri iz globeli v noč. Roke so bile sklenjene na prsih kakor v molitvah.

"Mate, ti moj dragi, zaupaj name!..."

11.

Sedla je Hanca in mu napisala dolgo pismo. Vse je pisala kar je bilo v srcu čisto tiho in skrito, zato da bi vedel, kako ga ima rada.

Pisala mu je, kako je bila žalostna tisti večer, ko sta se poslovila in kako je zmerom mislila nanj, doma in na polju in dolgo v noč, ko niso mogle zaspati objokane oči. In vse svoje tiho upanje mu je razodela. Nikoli ni pozabila — tako mu je pisala — na tiste lepe čase, ko sta se pogovarjala o prijazni prihodnosti, ki je že tako blizu. Pa ko se je poslovil, ko je bilo vse razdrto, so ostale še zmerom v srcu tiste lepe misli, niso mogle umreti; in zazdelo se ji je včasih, da je še vse, kakor je bilo, da misli nanjo in da se povrne. V hrib je šla včasih in upala je na tihem, da se prikaže nenadoma od one strani ter jo pozdravi veselo... In nato ga je oštela, ker mu je srce tako malodušno in ker jo je tako žalil z neprijaznimi besedami. "Hitro se povrni" — mu je pisala — "ker že težko čakam, da bi te videla!"

Pisala je dolgo, zakaj roka je bila okorna in težka; mračilo se je, ko je zalepila pismo...

Od tiste noči, ko se je poslovila od Mateja, se je Hanca postarala. Obraz je bil bolj dolg in ozek, malokdaj so zardela lica. V očeh, na ustnicah je bil zrel, skoro materinski izraz.

Toda nenadoma se je vse spremenilo; lep ogenj je zasijal v očeh, rdečica je zaplala v licih in kakor prej so bile ustnice polne in nedolocene, iz tihih misli porojen smehljaj je trepetal na njih.

Karala se je zaradi svoje velike radosti.

"Slabo se mu godi; tako je pisal, kakor da mu stoji smrt ob postelji, ti pa si vesela!"

Ali srce si ni dalo ukazovati in bilo je veselo in nemirno kakor pred velikim praznikom. Napravljala se je Hanca na dolgo pot in poslavljala se je s smehom in s solzami. Čudno prijazna se ji je zdela tesna izbica, kakor prijateljica in mati. Pozdravljala jo je rožmarin na oknu in zdela se ji je, da je žalosten.

Dolgi so bili dnevi; tako počasi je kopnel sneg, nebo se je malo zjasnilo, takoj se je spet ocmeglijo in je dremalo do večera. Težko je čakala Hanca.

"Kje se mudiš? Kaj odlašiš?"

In skoro je že segala v srce nemirna bojazen.

Stopila je na prag, ozirala se je po vasi gor in proti hribu, če bi se ne prikazala senca visoko tam iz mraka. Razveselilo se ji je srce, vztrepetal je, kadar je sijalo svetlejšje sonce; kakor da bi prihajal v njegovi svetlobi v toplejšem pomladanskem vetru...

"Kaj je s tabo, Hanca?" je vprašala mati.

Poslovim se kmalu, pojdem!" je odgovorila Hanca veselo, kakor da je povedala nekaj davno znanega in prijetnega.

"Kaj se ti blede? Kam pojdeš?"

"V mesto... služiti!"

Sama sebi se je nasmehnila; nikoli ni bila pomislila na odgovor in prišel ji je sam na jezik.

Mati je sklenila roke in je zavzdihnila.

"Ali se šališ, ali se ti blede?"

Veselo ji je pogledala Hanca v obraz.

"Res pojdem, mati! — Saj je čas; toliko jih je že šlo in zakaj bi ostala jaz sama?"

"Kaj praviš, Hanca?" je vprašal oče zvečer. "Da bi šla služiti?"

"Pojdem!"

Oče je pomislil, ozrl se je srečno nanjo.

"Povej, Hanca, kaj pa je z Amerikancem?"

Zardela je in je razumela očetov pogled.

"Poslovila se bova prijazno."

"Bolje je, mislim, da ostaneš, da počakaš. Pošten fant je!"

"Pošten fant!" je pritrčila mati in tudi ona se je ozrla na Hanco.

Pogledala je strahoma na obadva.

"Pojdem! Moram!"

"Premisli dobro, Hanca!"

Osoren je bil očetov glas in izpod obrvi je šnil neprijazen pogled.

Zvečer je prišel Amerikanec; postal je pred pragom, oče pa ga je poklical v hišo.

"Kaj bi stal zunaj? Stopi malo noter!"

Tone je stopil v sobo, sedel je na koncu stola in je položil roke na kolena.

"No, kaj je novega? Kako pa s službo?"

"Odpovedal sem jo."

"Kaj? Odpovedal?"

"Sinoči... Naveličal sem se teh krajev pojdem!"

"Daleč?"

"V Ameriko se vrnem!"

Oče in mati sta osupnila; Hanca je bila mirna, kakor da ji ni povedal nič novega.

"Pa tako nenadoma! Kdaj pa si se namenil?"

Tonetu so bila vprašanja neprijetna; gledal je v tla in je odgovarjal z zlovoljnim glasom.

(Dalje prihodnjič)

Jože Grdina:

Po stopinjah Gospodovih (Nadaljevanje)

Pa nismo kristjani današnjega časa nič boljši. Vera nas uči, da je pod podobo kruha in vina pričujoč, ko se daruje za nas pri sv. maši, kakor se je nekoč daroval na križu. Razlika med tedaj in sedaj je le ta: Na Kalvariji krvavo, zdaj nekrvavo, zasluženo in milosti pa iste. V tabernaklju prebiva dan in noč, pa se bore malo brigamo zanj. Koliko jih je, ki se ni malo ne brigajo za sv. mašo; še več, ki se ne brigajo za Njegovo bivanje v tabernaklju. Nekaj pobožnih duš pač, velika večina pa malo ali nič. Dosti jih je, ki Ga naravnost sovražijo, četudi so krščeni. Pa tudi naše obnašanje v cerkvi četudi ni v skladu s spoštovanjem do v Najsvetejšem Zakramentu pričujočega Boga. Ponašamo se že, kot da smo zelo veren narod, obnašamo se pa ne tako.

Ko sem bil l. 1960 na obisku v Rusiji, sem, ko sem v soboto dopolne, 23. julija, prišel v Moskvo, brž poizvedel, kje je katoliška cerkev. Nedelja je jutri in jaz hočem opraviti svojo krščansko dolžnost. Pa vprašam na pristojnem mestu: Kje je katoliška cerkev? Prav radi so mi povedali in potem brez vsakih opazk pokazali katoliško cerkev v Moskvi. Potem sem še poizvedel, kdaj so tam maše, in drugi dan, v nedeljo, 24. julija, bolj zgodaj vstal, da ne zamudim, ter šel v cerkev. Prišel sem še pred določeno uro v cerkev sv. Ludvika, kjer je bilo pa že dosti ljudi in cerkvi in še vedno so prihajali tako, da je bila zelo prostorna cerkev skoro polna. Pričela se je sv. maša v latinskem jeziku, kakor pri nas, berilo in evangelij sta bila v ruskem jeziku.

Ko je maša minila, je dosti ljudi ostalo v cerkvi, kjer so molili in peli, da je bilo veselje poslušati. Potem je prišel v spovednico duhovnik; ljudje so lepo v vrsti obkolili spovednico. Pa grem še jaz, sem dejal ter stopil v vrsto ter potem opravil spoved v ruskem jeziku. Ob 10.30 se je pričela druga sv. maša, ki je bila kakor prva, ampak cerkev to pot nabito polna. Med mašo je bila nabirka in verniki

so dajali v pehar ne kak drobšč, ampak bankovce. Slično kakor drugi sem storil tudi jaz. Obnašanje je bilo lepo, res spodbudno in v zgledno. Ko je prišel čas za sv. obhajilo, sem z drugimi vred stopil k obhajilni mizi. Po maši je bila pridiga v ruskem jeziku.

Mislil sem, da je s tem končano. Kaj še! Par ljudi je šlo iz cerkve, vsi drugi so ostali. Prišel je duhovnik ter izpostavil Najsvetejšo v pokritem ciboriju, to najbrže od tod, ker morda niso imeli monštrance. Prišlo se je češčenje v najsvetejšem zakramentu pričujočega Boga tako lepo, da jaz kar verjeti nisem mogel. Duhovnik je molil naprej, ljudstvo pa za njim tako lepo pobožno, da sem jaz kar gledal. — V Moskvi, pa kaj ta koga! Je to mogoče? Če bi mi kdo to pravil, bi ne verjel, ker sem videl sam, sem pa vedel, da je res. Kake pol ure je trajalo to češčenje. Ko je minilo, poigram svojo filmsko kamero, da vzamem na film ljudi, ko bodo šli iz cerkve, sem zaman čakal, kdaj se bodo vsuli ven. Čakam in čakam. Nič. Grem nazaj v cerkev: še vedno so molili in peli, četudi je duhovnik že odšel. Povem, da sem bil že pošte- naveličan tega, oni pa ne. Končno so le pričeli vstajati in iti, pa še to tako po malem, da so le cepali iz cerkve. Potem sem nastavljal kamero in filmal. To, kar sem filmal takrat, in potem v Kremlju ter Rusiji sploh, hranim še danes.

Zakaj sem to zapisal? Zato, da povem, kako neprimerno lepše in pobožno se obnašajo verniki v Moskvi, kakor v Clevelandu; posebej pri Sv. Vidu. Vidite, to je češčenja Boga v najsvetejšem zakramentu. Verjemite ali ne, tako je in to sem doživel sam: Bil sem v resnici iznenaden. Posebej še, ker mi ni nihče ne od privatnih ljudi in ne od uradnih tega oponašal, da, niti omenjal. Nič niso očitali: Bil si v katoliški cerkvi pri maši, spovedi in obhajilu. Popolnoma nič.

Ko si ogledam še nekaj manj pomembnih stvari, se oziram po Nazaretu, mestu Sv. Družine, sedemo v avto ter se odpeljemo nazaj v Tiberijo. Se sem se oziral nazaj na kupolo veličastne cerkve to pot nabito polna. Med mašo je bila nabirka in verniki

ter na zvonic prelepe cerkve sv.

Jožefa. Z Bogom, Nazaret!

Ker je naš šofer hitro in odlično vozil, smo bili kmalu v Tiberiji. Šli smo v rezidenco patra Jozafata Ambrožiča, kjer sem šoferja vprašal za račun. Računal je 25 dolarjev. Za tako postrežbo in tako precizno samo toliko? Segel sem v listnico in mu dal 30 dolarjev. Kar je vredno, je pa vredno, sem dejal in mu navrgel petak. On je bil tega tako vesel, da me je pograbil za roko in predno sem se zavedel, kaj hoče, mi je poljubil roko, tako je bil vesel. Kaj takega pa še ne, da bi bili obe stranki tako veseli in zadovoljni; jaz z res odlično postrežbo in tako nizko ceno, on, da je tako nepričakovano dobil petak. Potem sem dal papirno še hišniku. Vesel je sprejel dolarje in p. Jozafat je dejal smeje: On vam bo še kovček nesel na postajo. Res je bilo tako.

Potem se pa prav iskreno zahvalim p. Jozafatu Ambrožiču za ves njegov trud in brigo, ko mi je tako dobrega in zmožnega voznika dobil, hodil z menoj ter mi s svojim odličnim znanjem razkazoval in razlagal znamenitosti Galileje — domovine apostolov. Zelo sem mu bil hvaležen iza njegovo gostoljubje, ko sem jedel in pil ter spal in krepko sva si segla v roke...

Zjutraj zarana sem bil že na nogah, kajti hiteti je bilo treba, če hočem izvesti vse, kar imam na načrtu. Odločil sem se, da odpotujem s prvim avtobusom. Hišnik je med tem pripravil pošten zajek, ki sem ga zalil z najboljšo galilejsko kapljico. Zelo se je pobrigal. Ko je bilo vse v redu, je pograbil moj kovček in ga namesto mene nesel, ko sva korakala na postajo. Točno, kakor je povedal p. Jozafat. Na avtobusni postaji je pa tako dolgo počakal, da sem stopil v avtobus in se odpeljal: Z Bogom, Galileja!

Avtobus je dokaj naglo vozil po lepi asfaltirani cesti ter prešel iz Galileje v Samarijo, ki je jako lepa in zanimiva dežela ter se nahaja sredi Palestine. Na južno je pusta in gorata Judeja, na severu pa lepa pisana Galileja. V Judeji so mesta Jeruzalem, Betanija in Jeriha, v Galileji Nazaret, Kafarnaum in Tiberija! Samarija pa se ponaša z Nablusom, kjer je bil nekdanji Si-

hem. (Dalje sledi)

ROGERS NI V AFRIKI KAJ PRIDA OPRAVIL

WASHINGTON, D.C. — Državno tajništvo se je od diplomatičnega izleta guv. N. A. Rockefellerja v Latinsko Ameriko nekaj naučilo. Ko je sestavljalo program za Rogersovo potovanje po Afriki, si je dobro ogledalo države, kam naj gre. Je že naprej opozorilo diplomate držav, kamor je bil Rogers namenjen, naj ne pričakujejo od tajnika nobenih izrednih izjav, naj pričakujejo od njega le stvarne debate, vpoštevajoč lastne in ameriške zmogljivosti. Afriške vlada so bile tudi opozorjene, da bi Rogers rad nemoteno užival vse pravice, ki jih imajo povabljeni gostje kjerkoli na svetu. Zato lahko zahtevajo od Rogersa poslovne odgovore, ki ne bodo ničesar olepševali.

Rogers je na svojem potovanju pazil, da nikjer ne krši navodil Bele hiše, zato je v glavnem le spraševal. Kadar je govoril o lastni deželi, je nalival čisto vino, ni se izmikal besedam: tega ne premoremo, tega naša javnost ne mara, za tako idejo ni Kongres itd.

Program potovanja je bil torej skrbno pripravljen, tudi afriške vlade so bile opozorjene, kaj lahko pričakujejo, pa vendar so mnogi afriški diplomatje še zmeraj živeli v veri, da od ZDA lahko vse dobijo, da tam še zmeraj verujejo v nekdanjo komunistično napadalnost itd. Ni jim šlo v glavo, da je pred 15 leti govoril republikanski državni tajnik J. F. Dulles čisto drugače, kot govori sedanji v imenu Nixona.

Tako se je zgodilo, da je od 10 kar 9 držav prosilo Rogersa za podpore v orožju, tu pa tam pa tudi v dolarjih. Edina izjema je bila Nigerija; ni prosila ničesar. Afriški diplomatje tudi niso mogli razumeti, kako to, da danes Amerika drugače presoja Sovjetsko zvezo kot pred nekaj leti. Istočasno so sami trdili, da obstoja spor med Moskvo in Pekingom in da so kitajski komunisti nevarnejši od sovjetskih. Nekateri diplomatje so Rogersu trdili kar naravnost, da se boji jo bolj kitajskih kot sovjetskih komunistov, kajti le kitajski tovariši še poskušajo organizirati v Afriki podtalna komunistična gibanja.

Rogers je vedel za to, toda ne verjame, da bi kitajska komunistična akcija mogla postati nevarna. Ker Rogers ni dosegel nič senzacionalnega, se je vrnil precej tiho, javnost je pa na njegovo pot mimogrede pozabila.

Doma manj zanimanja kot v tujini

WASHINGTON, D.C. — Poslanica predsednika Nixona Kongresu o zunanji politiki ZDA v nastopem desetletju je vzbudila v ZDA samih veliko manj zanimanja kot v tujini. Skrbno jo proučujejo tako ameriški zavezniki kot nasprotniki ZDA in neuvrščeni.

Moskva se je prva javno oglašila s kritiko. Ni ji všeč, kar je Nixon povedal o Vietnamu in tamkajšnjem vojskovanju, pa tudi ne, kakor je v njej razčlenjen položaj na Srednjem vzhodu.

DELO DOBIJO

Delo za par

Iščemo zakonski par za oskrbo poslopja, ki ima 30 stanovanj, na vzhodni strani, dobra plača. Kličite 251-2950. ---(43)

Delo dobijo

Upokojen par ali izkušeni moški, da bi skrbel za privatni klub, vključuje kuhanje, pismeno delo and splošno oskrbo. Lahko živi na prostorih. Priložnost za dodatni dohodek. Pišite angleško, sporočite starost, izkušnje, zahtevano plačo, telefon za hiter odgovor na: Box 111, na naš urad.

Brezplačna južina

WASHINGTON, D.C. — Senat je izglasoval polno plačilo južine za revne šolarje v osnovnih šolah vse dežele. Doslej je zvezna vlada plačevala do 80%, ostanek so morali šolarji sami plačati, če ni bilo mogoče najti za to kritja drugod.

Sen. McGovern, ki se je najbolj prizadeval za sprejem predloga za brezplačno južino za revne šolarje, je dejal, da upa, da bo ta že uvedena in na razpolago do prihodnjega Zahvalnega dne.

MALI OGLASI

Stanovanje oddajo

4-sobno stanovanje zgoraj, plinski ogrev, kopalnica, na novo dekorirano, oddajo na Bonna Avenue. Vprašajte na 1193 E. 60 St. ali kličite 442-2009 po 6. zvečer. (41)

Stanovanje se odda

Oddamo dvem odraslim. štiri sobe, kopalnico, vse na novo prebarvano, blizu Marije Vnebovzete. Kličite 681-3729. (39)

Hiša naprodaj

Lastnik prodaja dobro 6-sobno hišo v st. clairski slovenski okoli. Vsa podkletena, ima plinski ogrev. Kličite po 5. uri pop. 881-9910. (mwf feb 27)

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI
NAŠE LJUBLJENE IN NIKOLI
POZABLJENE MATERE, STARE
MATERE IN SESTRE

Jennie Valenčič

ki nas je za vedno zapustila
dne 25. februarja 1969

Ura slovesa je davno odbila
težke ločitve spomin se budi;
ljubezen do Tebe še vedno je živa,
v našem življenju kot lučka gori.

V miru božjem zdaj počivaj,
draga, nepozabna nam;
v nebesih rajsko srečo uživaj
do snidenja na vekomaj!

Zalujoči ostali:

OTROCI

SESTRA

SVAKINJI

IN OSTALI SORODNIKI

Cleveland, Ohio 25. februarja 1970.

V BLAG SPOMIN

OB OSMI OBLETNICI ODKAR
JE V GOSPODU PREMINULA
NAŠA LJUBLJENA MAMA,
STARA MATI IN SESTRA

Jennie Tekavec

Izdihnla je svojo plemenito dušo
dne 25. februarja 1962.

Daruj, Gospod ji mir,
naj večna luč ji sveti,
ker si dobrote vir,
uživa raj naj sveti.

Zalujoči:

sin JOSEPH,
hči MRS. ROSE MIKLAVZ
in OSTALO SORODSTVO
Cleveland, O. 25. februarja 1970.

NENAVADNI KRASOTEC — Oven se je postavil na vzvišen kraj v Yellowstone National Parku, od koder pregleduje svoj trop. V zimski dobi je za divje ovce v tem parku prav tako težavno kot drugod, le da se jim ni treba bati človeških preganjalcev.

JAN PLESTENJAK:

HERODEZ

"Le kaj mu je spet?" se je spraševala in ni ga mogla razumeti. Zbala se ga je nenadoma; tak je bil tudi takrat, ko jo je hotel s sekro.

"Na Tončka sem pa pozabila!" ji je šinilo v glavo, da je lahko šla iz hiše. Zunaj ji je odleglo, tu ji je bil svet na vse štiri strani: odprt in nikjer je ni bilo zagrajene poti. Hiša se ji je spet zazdela kot temna, tesna klet, kakršne so pri bajtah, obešenih na strmo reber. Boječe se je ozrla okrog sebe, ker ni prvi hip zagledala Tončka. Če bi bilo treba bežati, brez Tončka ne bi bežala.

"O ti fant, ti!" je vzkliknila, ko ga je našla med trskami in odžaganjki. Postavil si je hišo iz njih in tudi pokrili jo je. Saj je Malandeža videl. Trske-tramove je kar zagodil med seboj, poiskal je pač pripravne in jih ni s hrastovimi klini kot Malandež. Ko bo velik, bo tudi tako delal.

"Ali nisi nič lačen?" Ponudila mu je kos kruha in mu stisnila pest suhih hrušk, ki jih je samo zanj skrivala. Stara mati jih je dala zanj.

"Na!" Vse se mu je zasmajalo in skoraj bi bil svojo hišo podrl, ko je pograbil za kruh in za hruške. Premajhna je bila član in

CHICAGO, ILL.

FEMALE HELP

2 TYPISTS
GLENCOE

Full time, 9 to 5. Varied duties. Addressograph, Mimeco, and other general office duties.

COMPANY BENEFITS

Contact MRS. HANDLEY
for interview

835-4124

724 Vernon

Glencoe, Ill. 60022

(40)

HOUSEWIVES & MOTHERS

Can earn \$18 to \$40 commission per evening selling Beautiful Beeline Fashions. Up to \$300 in samples without cost. Car & phone nec.

763-4540

(38)

GENERAL OFFICE

STENOGRAPHY HELPFUL
Excellent Working Conditions
and Liberal Benefits

John Hancock

Insurance Company

3207 N. Milwaukee Ave.

PE 6-5302

An Equal Opportunity Employer

(43)

HELP WANTED

PACKERS

Full-Time, Permanent Position
5 Day Week — 8:30 A.M. To
4:30 P.M. — Excellent Working
Conditions — Plus Company
Fringe Benefits.

Apply In Person

NORELCO HOUSE

7530 Frontage Road,

Skokie, Ill. 60076

TEL. — 679-8600

(39)

HOUSEHOLD HELP

BABYSITTER \$6.00 a day.

From 7:30 - 4 p.m. Care of 2 small
children. North Side.

525-4013

(39)

HOUSEKEEPER needed

Kind, cheerful lady who likes children. To care for 3 good boys, 14, 9, 3, who have lost mother. Nice home. Own rm. Day help will do heavy work.

Call 869-8609 aft. 5 PM.

(39)

vih bodic in ostric. Beseda "bolj-ki," je izjecljal Tone nekam upe-svedrala vanj, preveč naravnost jo mu je zabil.

"Kaj bi se ustil, ko si pa slab gospodar!" bi bil moral reči, pa bi bil laže prenesel. Beseda bi bila izpuhtela in nič bi ne bilo ostalo od nje, še sence spomina ne.

Na dvorišču je pogledal na sonce in kihnil, pa komaj je odprl oči, je zagledal Matevža, ki je odtesaval grčo, Tonček in Neža sta pa od daleč gledala, kam bo odletela.

"Ko je največ dela, bo pa žužljala, žuža žužasta!" je bruhalo iz njega, od jeze popadel tram, ki se je prevrnil s kupa in ga hotel vzdigniti.

"Toliko te pa le še ni in te tudi ne bo!" se je ponorčeval Malandež. Neža s Tončkom pa je kot senca zginila za hlev odbirat butare, da dobi prostor za trske.

"Nisem mislil, da so tako težki," je izjecljal Tone nekam upe-svedrala vanj, preveč naravnost jo mu je zabil.

"Kaj bi se ustil, ko si pa slab gospodar!" bi bil moral reči, pa bi bil laže prenesel. Beseda bi bila izpuhtela in nič bi ne bilo ostalo od nje, še sence spomina ne.

"Hudič!" je siknil Tone predse, vzel rovnico in šel razkopavat obstranke.

"Če bi bil v tvoji koži, še popokan bi ne bil rad z njim!" je šepnil Malandež Neži, ko je nelsa mimo njega dve debeli butari.

Neža ga je čudno pogledala in, ker ga ni dobro razumela, se mu je zasmejala.

"Res, res!" ji je še zatrdil, saj ga je dobro poznal in vedel za njegove grehe, pa je rajši molčal. Mlada morda še niti ne ve dobro, pa sirota potrpi. Saj je pohlevna živalca! In spet je zapela plantača svojo tenko, dišečo pesem o zdravju, o lepoti,

Tonetova rovnica pa raskavo, ilovnato, sluzasto in umazano, ki je zavdarjala po trohnobi, po preperelom gnoju, po zgaženih mravljinčih in po mlečku kompave in osata. Malandeževa plantača se je vselej, kadar jo je zavihnel, nasmehnila soncu in se zaiskrila, kot bi se v njej prelivalo zlato in živo srebro; udarila je naravnost; odletela je trska, včasih kot list papirja tenka, da bi skozi k Sv. Joštu videl in Limbarsko gorjo razločil, včasih se je pa odkrehnila cela plast, da je pod njo zazijala ravan in se zčila v ravan za Malandežem. Tak je bil tesar Malandež in ni ga bilo lesa, ki bi se uprl njegovi plantači, in ni je bilo tako svojeglave grče, da bi je ne ukrotil. Se tisti trenutke, ko jo je zadela plantača, so iz grče prilezle solze, drobne solze smolnate.

Tonetova rovnica se je pa počasi dvigala, počasi, trdo padala,

k soncu metala drobne kose sokrvične prsti in strnjene ilovice — sonce na rovnici niti trenilo ni — pod rovnico so pa zijali majhni grobovi, vanje se je zasipal plevel, roj ubitih mravelj, resasti cvet kompave in še pred trenutki v vetru dihteča bodeča neža. Tone se je upogibal, kot bi sam hotel zlesti v grob, se zdaj pa zdaj dvignil za trenutek, kot bi se hotel napiti sonca. Kopal je in kopal, v grobiče, v grobiče je legala trava, so se zagrinjale drobne mežikajoče rože — Marijini šolčki, encijan, ki še svoje čaše ni utegnil ponuditi čebeli, le Tonetove grenke misli, očitki, ki so se ob Malandeževih besedah kar zgri-njali in se v procesijah kopicili v njegovi glavi, niso hoteli v grob, pa če se je rovnica do svojega senca zarila v zemljo.

XX.

Tone je bil mračen in vase zatopljen in le redko ogovoril

Nežo z lepo besedo; vse so bile odrezane, odsekane in raskave kot trske, kadar se je lotil tesati Malandežev pomočnik. Nič ni priganjal ne nje, ne delavcev, Malandežu se je pa celo ognil; le kadar je videl, da sta z Nežo spregovorila, je zbesnelo v njem. Ni bila ljubosumnost, ne, bil je strah, da ji oči odpre. Bal se je, da Malandež več ve, kot si on misli, in prav lahko jo nakuri: "S takim dedcem živeti je pekel. Ali te ni škoda, ko si še mlada?" Pa se mu je misel zazdela smešna in jo je izpljunil, vselej pa se je znova prebudila, da je le Nežo v njegovi bližini videl.

(Dalje prihodnjič)

MALI OGLAS,

ki ga objavite v Ameriški
Domovini, je zanesljiv uspeh!
Poizkusite!

VIŠJE OBRESTNE MERE

na rednih hranilnih vlogah in certifikatih

Pričenši z 21. januarjem 1970

PRI Society

Sedaj bolj kot kdajkoli prej se izplača hraniti pri Society — pri vodilni hranilnici že preko 120 let! Poglejte te višje obresti, ki so sedaj v veljavi za redne hranilne vloge in certifikate. Izberite tisti načrt, ki vam najbolj odgovarja in prične hraniti še danes — pri enem izmed naših 23-tih prikladnih okoliških uradov.

VAŽNO NAZNANILO
NAŠIM REDNIM
HRANILNIM
VLAGATELJEM

Vaše redne Society hranilne vloge se bodo obrestovale takoj po novih 4½% obrestih.

REDNA
HRANILNA
KNJIZICA

Nobene najnižje vsote Vložite kadar morete — kakršnokoli vsoto — denar vam je vedno na razpolago.

4½%

BONUS
HRANILNA
KNJIZICA

Se obrestuje po 5% na leto pri najmanj \$1,000 ali več. Denar mora ostati naložen 90 dni.

5%

*2 ALI VEČLETNI
CERTIFIKATI NA
VLOGE

Ti daljše-ročni certifikati prinašajo sedaj obilnih 5¾% na leto. Izdane v najmanjši vsoti \$1,000.

5¾%

*1 DO 2 LETNI
CERTIFIKATI
NA VLOGE

Se obrestuje po 5½% letno. Izdani v najmanjši vsoti \$1,000.

5½%

SEDAJ SO VLOGE
ZAVAROVANE DO \$20.000

*Ta višja obrestna mera velja za nove certifikate po za nje določeni zrelosti.

Society NATIONAL BANK
OF CLEVELAND
CLAN FEDERAL DEPOSIT INSURANCE CORPORATION

V BLAG SPOMIN
OB DESETI OBLETNICI SMRTI
NAM DRAGEGA, NEPOZAB-
LJENEGA SOPROGA, OČETA,
SINA IN BRATA

Ivana Rak

kateri nas je dne 25. februarja 1960 tako nepričakovano zapustil.

Deset let je že minilo, odkar Te več med nami ni, toda ljubeč spomin na Tebe dragi, ostal bo nam do konca naših dni.

Lahka naj Te zemlja krije, spavaj mirno in sladko, luč nebeška naj Ti sije, mir in pokoj naj Ti bo.

Tvoji žalujoči:

soproga TINKA, sin JOHN
mama KAROLINA RAK
sestra Ani Sumer, bratje VINKO,
DR. MAX in MIRO

Cleveland, O. 25. februarja 1970.